Copyright © 2017 Zdzisław Kalinowski

Ulica Bronisława Pierackiego w Rejowcu.

Słabo widoczny fragment ulicy Pierackiego, przylegający do Rynku od strony zachodniej. W tym miejscu obecnie stoi restauracja „Arianka"

Copyright © 2017 Zdzisław Kalinowski

Bronisław Wilhelm Pieracki Generał Brygady, Minister Spraw Wewnętrznych.
Uczestnik legionowych walk o niepodległość, obrońca Lwowa, odznaczony między innymi orderem Orła Białego.

Urodzony dnia 28 maja 1895 r. w Gorlicach, zmarł dnia 15 czerwca 1934 w Warszawie – polski polityk, legionista, pułkownik dyplomowany piechoty Wojska Polskiego (dowódca jednego z odcinków obrony Lwowa podczas wojny polsko-ukraińskiej 1918-1919), pracownik Ministerstwa Spraw Wojskowych, a następnie sekretarz stanu w tym resorcie (od 19 kwietnia 1929 do 4 grudnia 1930), poseł na Sejm II i III kadencji w II RP z ramienia Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem (1928 i 1930–1934, przez pewien czas wiceprezes BBWR), II zastępca szefa Sztabu Generalnego (od 9 października 1928 do 19 kwietnia 1929), minister bez teki i wicepremier w rządzie Walerego Sławka (od 4 grudnia 1930 do 22 czerwca 1932), minister spraw wewnętrznych w rządach Aleksandra Prystora, Janusza Jędrzejewicza i Leona Kozłowskiego (od 22 czerwca 1932 do 15 czerwca 1934), jeden z najbliższych współpracowników Józefa Piłsudskiego po przewrocie majowym, zaliczany do czołowych członków tzw. grupy pułkowników. Zamordowany przez członka Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów **Hryhorija Maciejko** dnia 15 czerwca 1934r.

Copyright © 2017 Zdzisław Kalinowski

Porucznik Bronisław Pieracki w otoczeniu oficerów i dowódcy 4 p.p Legionów Polskich, majora Roji. (rok 1916)

Copyright © 2017 Zdzisław Kalinowski

Oficerowie legionowego 4 p.p. wynoszą z kościoła św. Krzyża trumnę z ciałem ś.p. ministra Pierackiego. Za trumną matka, siostry i bracia zmarłego.

„Zamach został dokonany na osobie ministra, uosabiającego rząd silny, rząd prawdziwy, a więc władzą, której Polska nie znała od wieków. Program silnej władzy, niewykonany, mimo ofiarnych wysiłków, nawet przez Stefana Batorego, stał się rzeczywistością dopiero za czasów i rządów Józefa Piłsudzkiego. Ktokolwiek i jakichkolwiek doraźnych celów skierował mordercze kule w głowę ministra Pierackiego, godził w ten właśnie prawdziwy rząd, urząd bezpieczeństwa i całości państwa.”

Niektóre zachowane dokumenty:

Uchwała Nr. 6

Gminna Rada Narodowa w Rejowcu zgodnie z wnioskiem Prezydium Gminnej Rady Narodowej z dnia 30 stycznia 1950 roku protokół Nr. 1/50 postanawia zmienić nazwy ulic w os. Rejowiec jak następuje :

1 – ulicę Piłsudskiego przemianować na ulicę **Marszałka Konstantego Rokossowskiego ,**

2 – Ulice Pierackiego przemianować na ulicę **1-go Maja .**

Uchwałę niniejszą przedłożyć do władz nadzorczych celem zatwierdzenia

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Chełmie **Uchwałą Nr.74 z dnia 6 marca 1950 roku** zatwierdziło zmianę nazw ulic w Rejowcu

Copyright © 2017 Zdzisław Kalinowski

Archinum
22.09.2006r.

61

U C H W A Ł A Nr III/14/74

G m i n n e j R a d y N a r o d o w e j

w R e j o w c u

z dnia 19 kwietnia 1974 r.

w sprawie zmiany nazw ulic.

Na podstawie art.70,pkt 1 - lit. L ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych /Dz.U.Nr 47.poz.277 z 1973 r/- Gminna Rada Narodowa uchwala :

§ 1

Dokonać zmiany niżej wymienionych ulic :

- Ul.Henryka Dąbrowskiego nadać nazwę im. Stanisława Zwierzyńskiego,
- Ul.Kolejowej nadać nazwę im.Henryka Dąbrowskiego.

§ 2

Wykonanie uchwały zleca się Naczelnikowi Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy.

§ 4

Uzasadnienie zmian nazw ulic stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

Przewodniczący GRN
mgr Jan Krzywicki

Copyright © 2017 Zdzisław Kalinowski

Inne ulice Rejowca, które będą prezentowane na tej stronie.

Ulica T. Kościuszki, Piłsudskiego, po II wojnie światowej J.W. Stalina, Marszałka Konstantego Rokossowskiego i znowu T. Kościuszki.

Ulica Zakościelna (Teraz przedłużenie ul. T. Kościuszki).

Ulica Chełmska.

Ulica Kolejowa, po II wojnie światowej: Partyzancka, Kolejowa, Henryka Dąbrowskiego
.
Ulica Bożnicza, po II wojnie światowej - 22 lipca.

Ulica Jurija Gagarina – nowo wytyczona po ii wojnie światowej.

Ulica zwana Górną i Dolną Saksonią

Ulica – Osiedle tzw. Manhattan (Księżycowa, Słoneczna i itp.)
.

Mam świadomość, że część będzie się śmiała i kpiła z tego wpisu oraz mojej osoby. Więc mimo wszystko zmuszony jestem po raz drugi zacytować wam słowa rosyjskiego powieściopisarza Gogola[1] pochodzące z „Rewizora", – (…) ***„ Z kogo się śmiejecie? Z samych siebie się śmiejecie".***

Zmiany nazewnictwa ulic w Rejowcu.

Nazwa pierwotna ulicy	Przemianowana na po II wojnie światowej
Henryka Dąbrowskiego	Stanisława Zwierzyńskiego (19.04.1974 r)
Bożnicza	22 lipca
Berka Jasiulewicza	łączyła ul Dąbrowskiego z ul. Szkolną. Obecnie bez nazwy.
Pierackiego	1-go Maja (30.01.1950 r)
Kolejowa	Partyzancka (7.02.1945 r) – Kolejowa – Henryka Dąbrowskiego (19.04.1974 r)
Piłsudzkiego	Marszałka Konstantego Rokossowskiego (30.01.1950 r – Tadeusza Kościuszki

1

Nikołaj Wasiljewicz Gogol (1 kwietnia 1809 (Wielkie Soroczyńce, Ukraina) - 4 marca 1852 Moskwa, Rosja) Rosyjski pisarz ukraińskiego pochodzenia, poeta, dramaturg i publicysta, klasyk literatury rosyjskiej..

Copyright © 2017 Zdzisław Kalinowski

Gagaryna	po wojnie wytyczono nowa ulicę, która przebiega równolegle do ul Bożniczej
Hruszowska	Mikołaja Reja